

Punul Calicului

revistă satirică și umoristică

Abonamentul:

Pe an . . . Lei 24—
Pe 1/2 an . . . 15.—
Pe 1/4 an . . . 10.—

Rедактор: Tepelus

Redacția și adminis-
— trația: —

Săliște (jud. Sibiu)

Anunțuri se primesc
după învoala.

- Prețul unui exemplar -
1 Leu.

Dela încoronare

— vorbirea Calicului —

Maiestate!

Cer iertare, io cel ne'nvitat la prăsnic
Ca-mi eu nasul la purtare, devenind puțin obraznic
Sî 'ndrasnesc ca din postura-mi umilită de Calic
Să ridic acum cuvântul și să glăsuesc un pic
Ca-s Calic de meserie, dar Român sunt din născare
Sî nu-mi pot frâna cuvântul la aceasta sărbătoare.

Maiestate!

De departe glăs de tulnic frânge zarea
Sî 'n cântări de veselie vin voinicii cât e calea
N'am monoclu, dar văd bine cumzoresc pedrum de plai
Românașii spre Cetatea Voevodului Mihai,
Margineni cu ochii ageri și cu fire îndrăsneață
Sî Cămpeni cari știu potecui chiar prin negură și ceată,
Tara Bârsei cu flacăii aprigi ca incinsul zării
Vin cu toți să prăsnuiasca sfânta zi a 'ncoronării,
Din Banat și din Crișana din Bihor și Satu-Mare
Se înalță rugi de slavă pretutindeni din Altare
Iar din pieptul de arama Moțul strigă răspicat:
»Dumnezeu să-l alduiască pe draguțu de 'mpărat.

Maiestate!

Toți aceștia sunt o parte din voinicii
Cari cu rizicul vieții înfruntără inamicii
Acum patru ani, sireacii, prin zăpadă și ninsoare
Spre-a ajunge în Cetate la măreață adunare,
Sî veneau cântând șoimanii cântece de vitejie,
Bucuroși că se scăpase de cumplita bejenie,
De surghiunul exilării și de temnița maghiară
De-a Hunilor urgie, de robia milenară.

Cum zoriau cu mândre steaguri spre istorica Cetate
Ei erau răsbunătorii patimelor îndurante
De strămoșii, — cari viața și-au sfârșit-o ca martirii

1902

Ia nădejde că sosî-va sfânta zi a Mântuirii;
 Fantazia lor bogată toată calea-i desfătează,
 Par că văd armata 'ntreagă malestos cum defilează,
 Feții frumoși pe cai sălbatici, toți în zale și oțele,
 Prinți cu haine-aurite ca luceferi între stele,
 Cavaleri și duci și nobili, încărcați cu decorații
 Si mlădițele regale, cari sunt fala 'ntregei nații.

**

Ura! Să trăiască Domnul și Domnița țării noastre!
 Mii de glasuri îi aclamă dela gară pân' pe coaste
 Clopotele-și frâng arama, cântecele umplu zarea
 Și în unde — armonoase se răsfrâng 'ncet cântarea,
 E un delir de fericire, transformat ca prin minune,
 Când slăvitul nostru Rege, — El, — pe cap coroana-și pună,
 Iară când pe fruntea Doamnei bland coroana o aşează;
 Lacrimi curg de bucurie, om cu om' se 'nbrătișează.

Maiestate!

Astea toate au fost clipe mari, sublime
 Și 'n viață nu prea poate să le-ajungă ori și cine
 De aceia nu mă miră de Moș Gheorghe din Ighiu
 Care ma'ntrebat că unde-s Vaida, Goldiș și Maniu
 Și cu toți aceia care au răbdat-mucenicie
 C'a s'ajungem aste zile de măreață bucurie.

Când i-am spus că nu-s aicea s'a întunecat sărmanul
 Și-a oftat, apoi pe umăr și-a 'ndreptat încet sumanul
 Iar cu mâneca, din geană, bland o lacrimă și-a șters...
 Nu se pricepea bătrânul și găsia fără 'ntăles
 Ca să nu fie și-ai noștri, vechi conducători de gloate,
 Lângă Vodă, când acolo au venit crai de departe,
 Ba a fost și Mihály Péter, — liberalul de urgie.
 Ce-a strigat la Budapesta că sub Unguri vrea să fie.

**

Precum frunzele căzute din stejar în zi de toamnă
 Prefăcându-se cu lutul, rădăcinilor dau hrană
 Ca, apoi, din nou, la vreme, frunze verzi să dea stejarul,
 Tot așa și noi, — ca frunza, — ne urmări itinerarul;
 Din copacul, care este neamul nostru românesc
 Suntem frunzele cari pică și din care alte cresc
 Iară crengile vârnoase, cari țin frunzele pe ele,
 Sunt bărbății cari cu pieptul ne-au păzit de-atâtea rele,
 Sunt conducătorii noștri ai întregului Ardeal,
 Sunt, mai bine zis, fruntașii din partidul național,
 Ce-au infăptuit la Bălgard «visul cel neîmplinit»,
 Demni urmași lui Horia, Cloșca, Iancu, Bariț și Balint.

După vorba lui Moș Gheorghe mă întreb și eu acumă:
 Oare nu crede Brătianu că s'a prea 'ntrecut cu gluma?
 Când desfide cu 'ngâmfarea pașalâcului Kemal
 Tot buchetul nost' de oameni din partidul național
 Arogându-și drepturi singur la această zi de prasnic,
 Desbinând a țării floare într'un mod atât de-amarnic,
 Când putea așa de bine ca 'npreună cu cei buni
 Să împrăștie mâhnirea și să fi făcut minuni.

TEPELUȘ

POLITICA INTERNĂ

Propaganda contra partidului național.

Nemulțumiți de lipsa de energie a guvernului, liberalii ardeleni au hotărât să ducă ei mai departe lupta contra partidului național.

Aștel, împreună cu așchiile cari au mai rămas dela joagăru averescan, s'au constituit în Partidul supraplusquamliberal-democratic din Ardeal.

Acest partid a și lansat un apel, care se începe aștel:

»Ce vrem noi?«

Noi vrem tot ce se poate avea și ce se poate preface în bani; cu deosebire în bani gata!

Noi luăm tot de oriunde afăram și aflăm tot, unde căutăm!

Noi căutăm tot ce vrem unde credem că se află și credem tot, afară de aceia, că poliția sau justiția ne va da de urmă!

Bazați pe această credință, în care toate ziarele liberale ne întăresc, ne-am hotărât a începe cea mai crâncenă luptă contra partidului național, pe care trebuie să-l nimicim, altcum suntem noi nimiciți, a ne jertfi pentru patrie, înănd sus și fără la principiul supraplusquamliberal-democratic:

»Noi să ajungem miniștri iar miniștrii... hoții.«

Cronicar.

Doină

De-ar fi trăsnit Dumnezeu
 Toate broaștele din tău
 Cari orăcăesc mereu,
 Și cu ele să trăsnească,
 Toată ceata brotăcească,
 Ca să nu se mai sporească
 Că de când e țara mare
 Zi de zi își ies încale
 Broaște mici cu gura mare
 Și guzgani și rozătoare,
 Toși falitii dau din gură,
 Ori și care secătură
 Te stropește cu noroi,
 Încât, — zău, — e vai de noi.

Unei fetițe

Smecheră ai fost fetițo,
 Pentru'n sărutat febril
 Tu mi-ai dat, — drept mângăere, —
 Un copil.

Tara mea

Tara mea are câmpii manoase
 Si munți și dealuri și văi cu comori
 Cari dău belșug strainatații
 Si-aduc în țară galbeni sonori,
 Lire sterline, franci și socoli
 Dolari și coroane, dinari sclipitori
 Si mărfuri frumoase de multe culori.

Tara mea are oameni cu multe mii
 Cari cu acestea toate fac șarlatanii
 Cu permise falșe și-alte-apucături
 Scormonesc și carii de prin crepături
 Caci adun sireacii ce-i de preț în țară
 Si strainatații pe rând i le cără.

Tara mea mai are forturi frumușele
 Vacărești, Jilava și-altele ca ele
 Insa ce folos-că'n ele prin apucături
 Comuniștii naibii mai fac și mofturi
 Ba grevă de foame, ba o evadare
 Ba o galăgie sau baricadare.

Pe când șarlatanii cari ne surpă țara
 De cari nu se leagă blestemul și-o caramă
 Se preumbla teferi și neturburați
 Fac parade, bunuri pe banii furăți
 Vacărești, Jilava și-altele ca ele
 Nu vreau să înghiță aceste lichele
 Ca și lor li-e scârbă de pungile grele.

Vacărești, Jilava și-alte forturi mari
 Azi mâine vor gema de funcționari
 Slujitorii ai țării cu pretenții mici
 Sunt priviți din ceriuri simpli bolșevici
 Și'n loc de-a le pune pe masă o pâine
 Li-se strigă »Ho mă!« chiar ca după câine.

Prea-Sfințită cărmă a acestei țări
 Nu funcționarii fac azi turburări
 Nu ei vrea să surpe temelia țării
 Ci acei ce nuștiu ce-i semnul strigării
 Omul, când se vede băgat în caldere
 Da din mâni săracul, cautând scăpare.

Liniștea și pacea o turbură azi
 Acei cari se plimbă ziua la amiazi
 În automobile și trăsuri de gală
 Si acei cari ne scoate aurul din țară,
 Cel cari cu minciuna fac sume prea mari
 Si nu flămânziții de funcționari.

Umblând printre oameni

— cu trenul și pe jos —

La ora de geografie profesorul întrebă pe un elev:

— Cunoști tu niște insule din Asia?

— Da. Insulele mălaeție (era vorba de insulele malaeze).

— Ce deosebire este între mălaezi și papuași?

— Unii sunt europeni, alții africani și cu toții sunt din Australia...

— Cum e părul la papuași?

— Frezat...

Unde se găsesc mai mult cărbuni în Europa?

— La Petroșeni.

— Cu ce sunt acoperiți munții?

— Cu cer...

In altă clasă profesorul întrebă pe elev:

— Ce sunt colonialele?

— Alimente din Ardeal, — răspunse elevul radios.

Tot dela școală:

— Să-mi spui băete unde se găsesc cei mai mulți pești?

— Pe calea Victoriei din București, — răspunse elevul, care își îmbogății se cunoștințele din „Furnica”.

Profesorul întrebă:

— Ia să-mi spui tu Culo dacă are aerul miroș?

— Are câte-odată, — sărumâna.

Pe steagul mișeilor...

Pe-alnostru steag e scris minciună
 Hoție, furt și 'nșelăciune
 Si sub a lui neagră cunună
 Ai noștri știu cum să s'adune.

Am înarmat a nostră mână,
 Ca să putem fura ce vrem,
 Nu cumva peste o săptămână
 Să ziceți că nu mai putem.

In carteavîșniciei scrie;
 Să furi ori unde vei putea,
 Că de s'c'ntoarce iară roata
 Ai vrea să furi și nu-i putea.

Când mă prinde pandalia cătră răsărit de soare
Inima în min' tresaltă și atunci aș fi în stare
Ca din straiul meu de broască să îmi fac voal de nuntă
Ca să văd burlacu naibii dacă-i tot cu fruntea cruntă.

Baba Hârca vrăjitoarea.

Banul care îl trageți de pe socoteala Calicului să nu-l puteți întrebuința decât numai la maslu cu 7 popi și să nu vă sculați de pe pat până nu veți plăti dajdia Calicului.

Când vă veți săruta nevasta să vi se lipească buzele și să nu vi se deslipească până nu veți săruta pe soacra voastră ori pe mama pădurii.

Scânteia din cremenea lui Amnariu.

Cum nu vei putea găsi în saloanele pupezii miros de lămăită tot aşa n'o să găseşti la liberali sinceritate.
*

Ministerul muncii din România încrucișindu-se la Iași cu secretarul Uniunii „uvreilor pumunteni”, spre a nu-și pierde popularitatea, o să nască cu siguranță un cătăr.

Teoria liberalilor este că poți prânzi cu minciuna, însă cina o să o mânci împuștată, dacă spui adevarul.

*

Dacă nu sbiară în gura mare Ionel, zicând că-l doare că naționaliștii n'au luat parte la încoronare, asta este pentru că nu oricine se bate în târg cu palma peste gură.

*

Gura bate... popularitatea, dacă te chiamă Stere.

*

Curios animal mai e femeia: de-ar avea o mie de ochi, cu fiecare se va uita la alt bărbat.

*

Ori cât de bătrână ar fi vărța tot nu vrea să i se zică prescurăriță.

Dela vânătoarea de... mâțe.

— Trebuie că ai vr'o mâță în traistă, de să repede
aşa cânele la Dumneata?

— Afurisit de câne, da cum a ghicit? E mâța puș-
cată la colibele din Crinți de năstrușnicii noștri vânători...

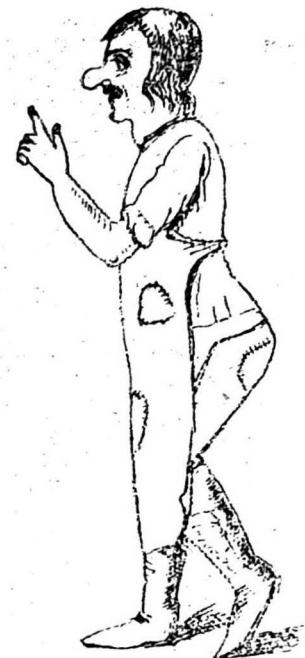

Primarii la încoronare.

— Săturate-te-ai soațe?

— De mâncare nu prea dar de ploaie, da.

— Păi pe semne că aşa a vrut Dumnezeu drăguțu,
ca să nu să mai poată plângе și acum primarul Bucu-
reștiului de lipsă de apă.

Să luăm aminte!

La vedere unui mistreț viteazul Chimu a crezut că e cal cu clopot și — de frică — i-a dat pace. Fericit făcătorule de pace că mistreții patrupezi te vor binecuvânta în vreme ce mistreții bipezi vor afurisi prin boicot pe Calicul.

Și să credem că gura copilului adevărul grăește fiindcă numai aşa ne putem explica cum o elevă din Sibiu, la o oră de religie, la întrebarea: „Cine s'a mai îmbătat ca Noe, a răspuns că domnul Onu într'o seară la „Vis“.

Tot aşa părintele din Sînteu (plasa Borșa) când a fost întrebat în care contingent cade — făstăcit bietul popiță a spus că în contingentarea vitelor (cu care a facere a făcut bănișori grași dar cam... nespălați).

Să mai întâmplat în Abrud la școala medie când profesorul de religie a întrebat dacă Domnul Hristos a iubit pe clevetitori, la care întrebare eleva a răspuns: „Domnul Hristos n'a mai putut iubi pe clevetitori fiindcă aceștia se mutase toți în Abrud“...

Răspunsuri ciudate.

- Să-mi spui tu Miteo pe unde costă transportul mărfii mai mult? Pe uscat, sau pe apă?
- Pai forști tu mărfii costă mai mult pe acolo, pe unde nu vrei să dai bacăș deloc...
- Care e cel mai mare aeropag de cultură?
- Aeropleanu trebuie să hie și mai mare...
- Să-mi spui ce prezintă râul Kongo în cursul său?
- Catarame... (era vorba de cataracte).
- De unde importăm noi ceaiul?
- Dela firma Comșe și dela Misălbahăr.

Unui înfumurat.

Boboloțule! ascultă: erai eri-alataeri,
Mititel iar azi ești mare și ești și la pompieri,
Titluri porti, — puțină minte încă ai, — te-ar prinde bine;
Ce folos de brânză bună, băgată 'n burduf de câne!

Iți fici râs, ba faci morală la toată lumea din sat,
Nu-i vezi puțările tale, cari nă-s de invidiat!
Ești chemat să faci lumină, să combași tot ce e rău,
Cum vei stăpânii pe alții, când nu știi de capul tău?

Dacă chiar ai chef de vorbă, vorbește și mai departe,
Căci și eu iți voi răspunde, scriind „Calicului“ carte,
Mă cunoști, sunt bun de gură, mult e până mă pornești,
Pornit odată te-asigur, ai da mult să nă oprești.

Mojic

Singurătate.

Cu perdelele lăsate
Sed la masa mea de brad,
N'am nici foc și n'am nici lemne
Doar singur pe gânduri cad.

Stoluri, stoluri trec prin minte
Multe dulci promisiuni,
Câte-odată mi-se pare,
C acestea toate-s minciuni.

In odaie prin unghere
S'a fesut paianjeniș
Si prin colțurile negre
Umbă soarecii furis.

In această dulce pace
Ascult soarecii din pod,
Cum se vaită și mușcă,
Nu știu ce dracu mai rod.

Ah! decăte-ori volt-am,
Să mă fac un negustor
Să las stat și slujbă 'n pace
Căci cu ea de foame mor.

Câte-odată prea arare,
Nu-i vorbă nu știu ce-i lampa
Inima din loc îmi sare,
Când aud că sună clampa

Este el, El Monitorul
Si-mi aduce avansarea,
S'a mărit în fine leafa,
De-acum nu mai rumeg sareea.

Si de-atâta bucurie
Sus în grindă pălăriă...
Când colo proprietarul
Venit să-mi ceară chiria.

Când i-am spus că n'am luat leafa
Mi-a trântit o înjurătură,
Si-am rămas iară cu foamea
Mână 'n mâna, gură 'n gură.

Eminescu
funcționar public în 1922

Nu nu nu

Nu mă bate Doamne bate
Cu rachiu d'el de bucate
Nici cu vin de cel cu floare
Nici cu bere dela soare
Ci de vrei bate-mă tare
Cu picuri dela căldare
Cu vin de cel Mușcatel
Si cu bere dela Czell!

Chimu

Cucoana Gurădulce.

Cât, că voi nu știți franțuzește și nici nu veți avea intrare la convenirile sociale.

Imi spunea deunăzi colega mea de redacție, cocoana Frosa că și-a comandat o rochie cu abajururi pentru convenirile sociale.

Băt-o pârdalnicul de femei că-i stau sbârciturile pe față ca la scoarța unui stejar de 100 de ani și tot se mai gândește la rochii cu abajururi.

S'a apucat nesocotita să trâmbișe în gura mare că în curs de câteva săptămâni nu va mai avea nici o sbârcitură pe față fiindcă laptele de crastaveți șterge toate sbârciturile.

De-atunci Măerișele înainte de a scoate crastaveți în Piață se apucă de-i mulge.

Cât, că voi nu vă amestecați în afacerile cotocilor.

Femeile de azi nu-și cunosc lungul nasului. Nasul, femeilor moderne e deja atât de lung, încât ele se cred îndreptățite și băga în toate afacerile bărbaților. Cât!

Mai în toate zilele cetește omul prin gazete, că aci americane, aci englezoaicele ori franțuoacele, ori nemțoaicele

fac care mai de care progrese de emancipare sau egală îndreptățire cu bărbații în toate afacerile vieții publice, în artă, știință, negoț, milașie, parlament, etc.

Această ambițiune a femeilor e în sine lăudabilă. Pentru că femei să nu poată fi medic, avocat, jude, general, etc. întocmai ca și bărbații? Cât!

Moșitul se află esclusiv în mână femeii. Bărbații până mai acum câțiva timp credeau că lebedele aduc copiii.

In artă femeia e neînvinzibilă. Știți asta că femeia, prin artă ei, a încăruncit și pe dracu. (Burlacii cărunți să fie cu atenție).

Ca avocat femeia îmbată cu apă rece chiar și Curtea cu jurați.

In diplomație femeia e la ea acasă. Doar prin diplomația Erei am ajuns noi bărbații să purtăm mărul lui Adam în gât.

Cu un cuvânt capacitatea femeii de a lua, — alătarea cu bărbațul — parte activă la toate afacerile publice și private din Valea asta a plângerilor, nu se poate tăgădui. Obiecțiunea că femeia are chiemarea naturală de a îngriji de copii și econo-

mă căsii e un fel de „naști-o frântă că și-am dres-o”!

Când s-ar întâmpla, spre exemplu, ca doamna Pingeleescu să aibă un copil, eu sunt sigură că biețul Pingeleescu ar trebui să șadă cele șase săptămâni în casă și Pingeleasca ar merge în parlament ori la «chinomotograf».

Eu cunosc destui bărbați care până ce nevesta lor se preumbălă, sau stă la taifas, ori cântă la clavir, ei leagănă din greu.

Dominul Mutuflenchiu mestecă în rânteș până ce nevestă-sa cocheteară cu Frunză-nbuzescu de alături. Ba de cele mai multe ori, până ce se scoală nevestă-sa, el îi spală fustele, apoi pleacă la căntălărie.

Femeia harnică doară știe întocmi lucrurile căsă, ca bărbatul să facă, ceiace a face e datorința ei.

In preajma deschiderii convenirilor suntem deci datori să finem cont de toate acestea.

Având în vedere emanciparea femeii să nu îndrăsnească vr'un bărbat să-i facă afront vr'unui ofițer de cuvalerie pentru finută războiu față de nevestă-sa că a băgat pe moară.

Cel mai bun lucru ce l-ar putea face este să stea acasă, ori chiar dacă se duce și el, să aibe de grije și să mulțumească drăguț ofițerului ce a binevoit să spinteze cu pînjenii rochia de trei mii de lei a nevestei-sii în alergarea obosită a Foxtrottului.

Altfel dă dovadă că nu e șine crescut.

Trecu postu lui Sân-Petru

(solo de platonist)

Trecu postu lui Sân-Petru
Și eu sunt tot singur, bietu
Turtureauă turturea
Hai la mine nu sbura,
Că eu bland te-oi desmierda
Și te-oi duce la lița,
Ea își va da papricaș
Eu te voi privi gingaș,
Și'n amor dela distanță
Imi voi pierde-a mea speranță.

Colac și Pupăză

Pupăză: Servus soațe!
Cum mai trăești?

Colac: Aș trăi bine, dar
nu mai încap de tine, care
faci propagandă printre
enoriașii mei ca să treacă în
turma voastră a unișilor.

Pupăză: Fii liniștit soațe,
fiindcă dacă mai trece căte-o
enoriașe măhnită, din când
în când.

Colac: Mai ține-ți pupăza
soațe, și ai face mai bine dacă
ai vedea bârna dela capitolul
vostru. Numai la ai voștri se
mai poate pomeni una ca asta
ca nici la încoronarea Regelui
să nu intrați în biserică
neunită, preferind mai bine
să așteptați la ușa bisericii.

Pupăză: Astea să le spui
Vlădicului nu mie.

Colac: Și Vlădicului și lu
Marmeladi ăla, care era tri-
misul papii, i le spui dacă
vrei.

Pupăză: Par că ai voștri
îs mai buni. Ia întrebă pe
prota Bălgăradului cu ce
preț să dau parohiile ăle
bune.

Colac: Cu prețul meritu-
lui soațe.

Pupăză: Așa, așa și încă
ceva.

Colac: Și vrednicie.

Pupăză: Vrednicie cu să-
racie nu prea merge. Bani
soațe! Bani la toate că fără
bani nu prea ajungi la pur-
gator.

Colac: În vremea asta,
care e vremea culesului, nici
năs vrea să ajung în pur-
gator. Adio soațe, mă duc să
botez un unit.

Pupăză: Ba mai bine
botează-mă pe mine la Mărginean
cu o fele.

Colac: Mai puneți poftă
în cui.

Din prilejul aga- pei „celor doi“

Ah! mi-e dor de-o zi cu soare,
De-nverzitele rozoare,
De o umedă agapă
Fără apă,
Cum doar singur Rigo știe,
Într-o mistică chilie,
S-o tocmească în cele seri
Cu splendide invitări,
Și c'un secretar ce știe
Să grăiască'n psaltichie
Ori chiar în stenografie,
Că-i Valer,
Și cavaler,
Și e titular de seamă,
Vinu-l bea doară din cană.

Cântece clasice

aranjate pe... vorbe de compo-
zitorul Tepeluș

Nu-s parale

— solo de burlac —

Nuuu-s, nu-s
Nu-s fetițe, nu-s
Nu-s fetițe cu parale,
Dracu poate să se'nsoare,
Nu-s, nu-s, nuu-s
Nu-s parale, nu-s.

Sunt, sunt,
Sunt nădejdi zău, sunt,
Sunt nădejdi de burlacie
și de viață pustie,
Sunt, sunt, suunt
Sunt nădejdi, zău, suunt.

Peste deal

(solo de muere hudră)

Peste deal la dragu'n vale (bis)
leșindu-mi bărbatu'n cale
Mă luă la trei parale.

Eu i-am zis; măi mutu meu,
Du-mi-te cu Dumnezeu
Că ruiele-s în chelteu,
La vițel să-i dai să sugă,
Prinde boii și-i injugă
Că eu merg în cale lungă.

Nu mă abandona

(solo de pseudo-fecioară)

Un gest ascuns
Tăticu mi-a făcut, vă jur,
Căci m'a plesnit
Cu joarda foarte dur,
Fiindcă eu
Am stat cu Ionel,
Iar el m'a pris
In grav flagrant fidel.

Bea și Dumneata părinte

(solo de sugaci)

Bea și dumneata părinte
Că mai are cărciumaru,
Bea până mai ai cuvinte
Să până se'nchide Barul.
Că eu beau cu ceata toată
Să cu Oprea, — umfle-l smei
Dela Burcuș până la Lița
Ca la Cana Galileii.

Ce-ar mai fi de lumea asta
De n'ar fi în sat sugacii?
Ne-ar blestema cărciumarii
Să s'ar prăpădi săracii;
N'ar mai fi nici veselie,
Nici cărări întortochiate
Să Răcuciu va sta pe gânduri
Cu glăjuțele'nșirate.

Stan Vorbălungă despre ale lumii valuri.

Zis-a odată Vraciul Dinu, — care vindecă buclucurile, — că cine nu va bea din vinul lui Bonfert nu va intra în împărăția chefului, la care zicală Tabăcar i-a reflectat că: nici fumul smirnei nu te poate transporta în împărăția „Visului de aur” ca produsele „Viniculturei”.

Cam are el Tabăcar dreptate fiindcă lui Bonfert i-o scos numele de vinaț bun numai Măerenii, cari două părți din ei sunt cizme și șerpar iar a treia parte fuldulie.

Despre bunătățile „Viniculturei” să spună bărbății însurați și emancipați ori asesorii celibii cari trăesc sub regimul pantofului.

Poate ați auzit că pe vremea când conu Alecu P. dela Agri-cultură umbla pe pământ în urma plugului, — ca cioarele după viermi, — un țăran i-ar fi spus: „Se vede Măria Ta că trăești bine cu mânărică și beuturică.” Am auzit că face minuni „Viniculture” aia! Lucri toată ziua ca

un bou și tot ești gras ca un por...umb.

Dar m'a cam luat gura cu „Vinicultura” și am uitat să vă spun că părintele din Bungard, — ca om sărguincios ce este, nu se ocupă numai cu cultura castravetilor ci și cu cultura șezătorilor. Chipurile, lumea zice la aceste șezători „clacă” fiindcă a-i lucra părintelui câte-o zi la secere, numai șezătoare nu mai e. Iarna se schimbă cojocul. Iarna se încep șezătorile lelițelor cu ochi de drac, ale fetelor sfioase și ale văduvelor drăcoase. Si la aceste șezători părintele trebuie să fie de față, fiindcă e mare ispita între oameni și el n'ar vrea ca să-i apuce credințioșii și credințioasele pe calea cea rea.

Prezentare

— Sunt Paletescu, pictor futurist.

— Imi pare bine. Eu sunt Rosenthal, procurist. **Ulrich.**

Unui călugăr...

O slavă ţie pusnic sfânt
Fără grije pe acest pământ,
Tie raful ţi-e asigurat
Căci pe lume n'ai păcat.

Urmează-ji drumul uceice
Și fli veșnic lângă cruce
Intr'o veche mănăstire
Ce e a lui Crist zidire!

Ghini

Dușmănia cu fiicale

Dușmănia, faptă proastă
Ce te simți aşa falosă,
Și te umflui ca o broască ?
Nu vezi că ești de grejoasă
Și te porzi ca o șopârlă,
Impingând lumea la ură.

Fiica ta e fățăria.
Cu sora ei lăcomia,
Ai născut invidia,
Făurind zavistia.

Toate lucrăți împreună
Nimicind starea cea bună,
Între surori, între frați,
Fie căt de învățăji,
Ura voi o sămanăți,
Cu pismă în răutate
Sunteți în majoritate;
Între voi e și minciuna
Ce cu defaimarea-i ună
Acum însă voi să știți
Tara să ne-o părăsiți
Să treceți peste ocean
În țara lui Osian,
Că vă trece Ardelean,
În buzunar la Zoltan.

Mos Caiata

Snoave

In ora de istorie

Profesorul explică întemeierea Romei prin gemenii Romulus și Remus, pe care îi numește „gemeni legendari”. Un băiat își ridică degetul:

— Ce-i Măgărescule?

— Domnule profesor! și mama are doi gemeni, da până acum n-a spus nime că-s „gemeni legendari”... **Ulrich.**

Sus Marcule!

Hai diri di diri da,
Mai già acum la Benga
Marcule și nu mai sta
Fără să ne joci ceva.

Du-te Marcule dihai
Până la Péter Mihaly
Și-l apucă 'ncet de gușe
Si mi-l strângă lângă ușe
Și-l întreabă-așa 'ntre doi, —
Că e la cap cam greoi, —
Dacă el dispus va fi
Neamul a nu-l mai huli
Cu linguri de codău,
Bătu-mi-l'ar Dumnezeu.
Steie dracului deo-parte
La ispășit de păcate,
Că de-ar fi în altă țară
Ar avea parte de sfoară,
Nu de mândre decorații.
El! Rușinea astei nații.

Marcule frământă i tuci
Chiar și Vlădicului Suciu,
C'a făcut boacăna mare
Când a fost la 'ncoronare,
Că n'a vrut Sfântul părinte
In biserică să intre
Flindcă nunțiul „Marmeladic“
A fost puțintel obraznic
Și pe Vlădicii uniți
I-a scos mai pe toți din minți.

Păi bine nene Văsălie,
Nu ți-e teamă de mănie?
De mănia românească
Care n'o să zăbovească.
Dela un preasfânt părinte
Așteptăm mai multă minte
Dar vedem că a rămas
Ca să îl poarte de nas
Majláth și cu toți ai lui
Spre rușinea neamului.

* * *

Marcule nu te lăsa
Si te-aruncă'n Reșița
Ca să vezi cum bate fierul
Vintilică vistierul
Si cu Zaharof bancherul.
„Prin noi însi-ne“ ei vor
(Cu banii străinilor)
Să ne strângă 'ncet ce-avem
Fire-ar fi fost de blestem;
De Tăslăuanu or zis
Că prin hoție o pris
Reșița pentru străini,
Si sbierau și dau mâni
Pe acele vremuri cum știi
De credea-i că sunt smintiți.
Insă sbierătura lor
A 'ncetat, — și-acum dau zor
Reșița s'o jăcmănească
Cu finanță englezescă
Ba chiar cu cea jidovească.
Că e şmecher liberalul

Lui nu-i miroase creșarul.

Ce-a fost la alții hoție
La ei e de omenie,
Căci știut este de-o lume
Că de-ai pune unde-ai pune
Cașcavalul, — pân' la anu
Tot ți-l roade șobolanu.

Cuvinte oarzăne

Lui Aurică

Că nu viea ca să Vă deie
Un permis pentru „Törley“
E dovedă că guvernul
N'are lipsă azi de... lei.

Lui Mihaly

Ca să-ji aplici stratagema
Te-ai dat oricărui partid
In nădejdea că permisul
Ti-l va prezenta pe... blid.

Ins'ai naibii liberalii, —
Mai samsari decât samsarii, —
Mai curând dau la Ovrei
Permise pentru „Törley“.

Chiuituri cu strânsături

Văleo, văi vărțo Mărie
Plină ești de alifie
Pe obraze, pe bărbie
Și cu jegu 'ntreg pe iie.

*

Măriuța dintre râu
N'o mai poti ținea în frâu
Toată sara cu spoiala,
Apoi umblă alandala,
Că ficatori-i pune capu
Pân'o da și ea de dracu.

Are mama fată mare
Cu picioate răschitoare
Cu dinși galbeni de mâncare,
Si cu floare 'n cingătoare.

Vărța de pe diri noi
Si-a luat crătințe noi
Dar cam pute-a usturoi
Si-i cu ochi că de broscoi.

*

Mândra mea de mândră ce-i
Nu mai stă la burdusei,
Ași se plimbă prin Sibiу
Cu obrazul purpuriu
Si cu mănuși albe 'n mâni
Să n'o dai pe șase câni.

Răspuns nefrancat.

O prea iubit Prostila, bujor și trandafir
 Ca ești prost sau Prostila, de aceasta nu mă mir
 Mă mir însă de una de-adâncul tău amor
 Ce-mi declarași cu furca, iubitul meu bujor.
 Mă 'ntreb cine-i Prostila, nu-i cumva Celibatul
 Care de una-zile își aduna caline
 Să-acuma, of, sărmanul să sbate ca un câne
 Că i-am stârnit amorul și i-am ciuntit veleatul.

O mult iubit Prostila, o scumpul meu bujor
 Păcat de-atâtea chinuri dela un domnișor
 Să rogi pe Preacurata să-ți facă-un singur dar
 Din cal ce ești iubite să ajungi curând măgar,
 Ori câne să te facă pre cum îți va fi scris
 Să-ți pună chiar și coarne, să mi-te-arete 'n vis
 Sau roag-o să te facă broscuță sau broscoiu
 O scumpa mea garoafă crescută pe gunoiu.

Oh vin' odată la mine, iubitul meu savant
 Să-ți văd numai odata tromciul de-elefant
 O scumpul meu Prostila, crescut lângă lătură
 Ah! vino vin' la mine să te sărut în gură,
 Ah! vino vino iute nu mă lăsa să plâng
 Sa mi-te arunc pe gârlă, sau să te duc la targ,
 Căci cum ești prost Prostila conții multă prostie
 Să ești cu preț băiete, că iau pe tine-o miie.

Imi amintești de zestre, da, zestrea mea e mare
 Poți roade cât îți place la ea fară cruce.

O prea iubit Prostila, stimate dobitoc
 Ești drag, placut și dulce ca prunele de soc
 Tu cel-ce ești mai mandru ca floarea de cucută
 Vin să te strâng în brațe și să te vând c'o sută

Mai scrie-mi când ai vreme, doar una două sire
 Căci foarte mult imi place de mintea ta subțire.

Incheiu aceste rânduri și să nu-ți par suspectă
 Nu te miră tare că sunt analfabetă.

In limba românească nu e păcatul meu
 Ar fi peana ușoară, însă condeiu-i greu,
 Rămân cu sănătate, iubita ta Prostie
 Pun degetul pe (X) cruce, iar

Dreptatea

Am plecat și eu ca prostul
 Care nu-și cunoaște rostul
 Prin orașe și prin sate
 Să caute după dreptate
 Prin orașe, la domnii
 Nici urma nu i-o găsii
 Pe margini, prin mahalale
 Spuneau, că n'a avut oale
 Pe la sate de 'ndrăsnești
 De dreptate să vorbești
 Sau te'njură sau te bate
 Căci nu e nici o dreptate

Ch. Fără dreptate

Toate și pentru toate.

Au voit bieții funcționari să le-o facă la congresul din București.—Au proclamat independența peniei pe ziua de 25 Octombrie cu gândul, că guvernul se va îndura de ei și le va pune la dispoziție câte un aeroplân, ca să se urce cu el în Raiu, să aducă aurul dela Moscova și astfel să poată ajunge și ei la ce n'au ajuns până azi. — Guvernul gentil și inventios le-a promis, că i va face să sboare și fără aeroplân pe toți aceia cari vor mai zice „Doamne miluiește-ne cu aur dela Moscova“, aşa că bieții slujitori nu știe la ce să se mai gândească în prezent, la „25“ sau la Octombrie. — Cererea funcționarilor e justă, însă nici răspunsul guvernului nu e de pae, căci aurul dela Moscova, depozitat de atâta vreme, sau a fost mâncat de gârgărițe sau s'a prefăcut în comoară, iar aceștia din urmă, după cum spune biblia, sunt a se păstra pentru viață din ceriuri și pentru buzunarele îmbogățitor de războiu.

Total atârnă dela împrejurări, iar împrejurările atârnă dela centru, pe când centrul atârnă dela mila și bătaia lui Dumnezeu. —

Vom mai vedea suspendări destule încă; îmbunătățiri de salarii vor vedea aceia cari îndrăsnește a pune clopotul la măță, dar nu bieții funcționari de stat, căror le e teamă și de fotografia măței. —

Luleaua, când rămâne să ardă în sec, sau se aprinde, sau se stânge. Așa și guvernul. Când va rămânea fără atâtea mii de slujitori, sau și înlocuеște cu Patagonieni, sau pleacă și el după ei. —

Solidarizatul

Dela maica Frosa — cetire.

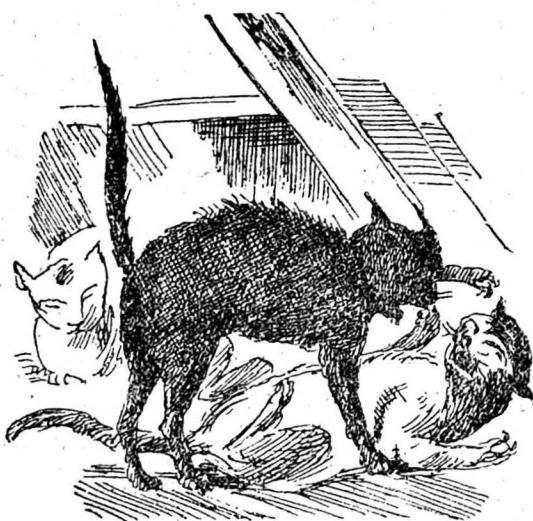
Maică, maică, da multe nenorociri mai pot veni pe capul omului. Era s'o păteasă și gingășelul meu de popișor Borzea, pe drumul Făgărașului, cu popa Clonța.

Cocișul lui Clonța o strigat el nu-i vorbă cătră co-cișul lui Borzea:

Păzea din cale firea-ial dracului de măgar, nu vezi că-s cu popa în trăsură!

Apoi nici taica Borzea nu s'o lăsat mai pe jos și, ridicându-se peste capra trăsurii, i-o răspuns răspicat.

— Da io-s drac, fire-ai al Satanii să fii de vaideloc !

Iar duelul

— Miau, Oavram, Oavram,
Prea mi te sbârlești pogan
Par'c'ai fi chiar tu Brătianu,
Ori vr'un blăstămat guzgan...
— Miaai, Mihai Mihai,

Să nu crâcnești că te tal,
Că-s călare azi — dihai
Pe putere, pe tramvai
și e vai de voi Mihai ...

Pentru ca să se știe !

Tăranii din Orăștie și jur șiu cântarea :

Când o face plopu pete

Și răchita micșunele,
însă ei totuși au încredere
în Plopul lor. Fiindcă, pentru
ca să se știe că marele Ro-
mân și mecenat Dr. Plop
din Pui, — care face recur-
suri gratis la... Budapestă
spune că el plătește toate
recursurile.

La din contră, când recur-
sul nu vrea să uzeze de pa-
șaport, e treaba recuranților
să bage mâinile în șerpăre
după sutare. *

Pentru ca să se știe că la
adunarea liberală din Orăș-
tie a suflat o boare aspră
când guzgani au văzut Bo-
ra pe coastă și atunci drept
la inimă coceanului de varză
a vorbit și urmașul lui Far-
furidi, dl Guzgugan. Marele
elector a cerut ca toți cei
de față să iscălească o te-
legramă de felicitare pe ca-
re să o trimeată la adresa
dumnealui în București. A-
ceasta pentru lichidarea ce-
lor nelichidate cu lichidatu-
ra vintilistă.

Pentru că să se știe !...

Știri telegrafice.

Agenția: Tepeluș.
aduse în cărcă
de „Puiul Calicului”

Sf. Gheorghe. O fostă caseră în cafeneaua Kossuth, astăzi Oituz, a fost avansată la gradul de preuteasă gr. or. și mamă la 3 copii. Tot ea fiină socoteală și de sumele perduite sau câștigate de părintele, care este absolvent al academiei jocului de cărți.

Budila. Gura satului, care nu lasă pe oamenii cum se cade să doarmă liniștiți, a scornit cu vâlvă mare, că învățătorul cel finăr a trebuit să fugă din post din cauză că a sărutat fata sau față preutesei.

Brașov. Un detectiv dela siguranță a bătut pe un negustor arab pentru că acela înainte de a intra în țară n'a învățat geografia și obiceiografia țării din punct de vedere al banilor dași în cinste, cu sau fără voie.

Sf. Gheorghe. Învățătorul Ion Chiorul fost șef de poliție în Ozun cu lea de 280 lei lunar, fiind fluerat într-o adunare a învățătorilor să hotărât să dea odată și să schilăvească două muște. Ca să nu piardă ceeace n'a câștigat vrea să se logodească cu o unguroaică și cu o româncă din regat, pentru că și vorba veche spune: »Între două nu te bate vântul«.

Sân-Petru. Hândrălăiidepmieri sași, au crezut, că bătând vre-o cățiva Români la o nuntă, pot schimba totă rânduiala țării. Păcat că noi nu suntem drepti la măsurat, că acei ce dau 25 ar putea da la Honjii și Mișii din Sân-Petru de 3 ori câte 25, ca să știe că numai unde e foc trebuie apă.

Sf. Gheorghe. La banchetul din cafeneaua orașenească învățătorul Văsălie voind să facă un serviciu neamului, a început să joace ciardaș și să strige că la învățătita. Dșoara Milli a percut tactul, iar cele 6 unguroici dela revizorat așteptau ca cucu în hăz doar doar va veni cineva să le ia și pe ele.

Sibiu. La adunarea partidului național din Sibiu în timpul vorbirii lui Lăpădatu publicul a observat cu groază un sobo-

ian (cloțan) care căuta intrare pe sub scăndurile tribunei. — N'o mai fi avut liniste săracu de glasul cetățeanului din sală care striga necontentit: „Jos șobolanii.”

Brașov. Bietului Băcilă i s'a rupt firul la fiim tocmai când era să înceapă pornografica-i meserie de agent provocator.

Săliște. Desmierdata Săliște a ajuns cu electrica înlocuind ca fata mare, care s'ar mărită dar par că tot ii e teamă, că nu știe peste ce va da.

Poiana. Delegația Poenarilor s'a dus, după spusele celor din jurul lui Duca, — până la ministerul de finanțe să vadă ce mai e cu schimbarea la față a rublelor «Flocoșii & Co». S'a dus săracii cu pretenții și s'ales cu... decepții.

Sibiu. Dr. Dinu Popa începe să se simtă în vîrstă de senator, decând seară de seară e prezent la masa conferinței de pace a venețiașilor cărunți dela «Boulevard».

Petroșeni. Aici se asteaptă cu mare alău noua invenție a părintelui Duma: «Fabricarea vinului din vorbe goale» sau «îmbătarea cu apă rece». Se zice că Socol, în vederea urcării Socolilor cehoslovaci, se și pregătește pentru înregistrarea acestei descoperirii.

Poiana. Cel mai mare salvator al etnicității poenărești e tot savantul Oprean. El a fost cel care a protestat «afară din rânduri» la îndrăsnețul salut «Trăiască Săliștenii» cu cuvintele «Să mă iertați, că noi suntem Poenăreni. — Aceasta să întâmplat la defilarea din București a Poenarilor. — Nu trebuie să se mai obosească neica Oprean, fiindcă distincția se putea remarcă după țolici și după umbrele.

București. La conferința transporturilor Tancred exclusivistul a spus că vina deraerilor n'o are nici el nici Moșoi ci bolșevicul de tulburel, care turbură capetele turburătorilor. Are dreptate fiindcă apa părăului dela Valea largă sămăna a tulburel din cauza ploilor și idioata de mașină să aibătăt numai când a văzut-o. Si-apoi să nu crezi în povestea cu baciul Noe?!!

Sibiu. Nuțu, cel cu soluțiile, a găsit soluție și pentru linia

Vînț-Sibiu. Spre a nu mai fi aşa de mare singherială va ordona următoarele: Cassa de bilete să se deschidă doar cu 5 minute înainte de plecare trenurilor. Astfel mulți vor trebui să ramână pe jos. Vagoanele să fie fără uși și ferestre, fără lumină și fără calorifer. Aplicându-se aceste dispozitii n'o să mai fie îmbulzeala fiindcă pasagerii vor prefera mai bine locomotiva picioarelor.

Ilia Prota Moldovan a cerut comisiei pentru naționalizarea industriei ca să național-libereze și fabrica de țuică și alte derivate „Pruna” din Ilia,

Sibiu. Vitejia ungurească a început să se manifeste prin W. C.-ele restaurantelor și prin bătistele filfizonilor, cari ies în evidență în roșu-alb-verde din buzunarele jachetelor. Tot e un succes hortian și acesta.

Apoală de sus. Înainte de începerea frigului, într-o zi de sărbătoare, tăicula Necșa atât a jucat și s'a afumat în pădure încât a trebuit să meargă către casă jucând Sârba. Ale Tale dintru ale Tale tăică Necșa. — Numai atâtă că nu mai ești la alegeri ci noi suntem la alesul caprelor dintre oi.

Zărnești. Meșteru Ionică dela fabrica liberală de celuloză din Zărnești pe semne că și-a angajat numai personal săcuesco-iudian de nu mai permite întrebuițarea limbei românești în cursul lucrului. Numai așa ne explicăm dimiteria lucrătorilor din lucru, fiindcă nu știu ungurește ori neprimirea lor în lucru, pe acelaș motiv.

Alba-Iulia. Afăram că guvernul va numi de stareț al bisericii încoronării pe Sfinția Sa protopopul Medean din Sebeș. — Tot e bine când guvernul își răspândește oamenii.

Oarda de jos. Decând în comună funcționeaza de notar un preot, doba nu o mai bate măciucișul ca de obiceiu. O bate notărașul în altă parte.

Poșta Calicului

Marcel Borcea, Mina „Elena“ Lupeni. De aici rev. se trimite regulat Cersetăi acolo la poștă.

In clasă.

— Să-mi spui tu Matei cum este România din punct de vedere al organizației?

— Este... desorganizată...

— Ești prost. Treci la loc. Spune tu Gheorghe câte măsele are omul?

— Omul are 16 măsele iar Olteanul 24...

— Nici tu nu știi lecția. Spune însă dacă măselele omului apar toate deodată?

— Nu! Patru apar când ne căsătorim.

— Destul! Nu știi nici tu nimic. Gavrilă, să-mi spui tu la ce să întrebuițează râurile?

— Ca să curgă apa pe ele.

— Dar podurile de peste râuri?

— Ca să treacă apa pe sub ele.

— Mare bou mai ești băete!

— Mă rog domnule învățător, tata mi-a spus că-s numai vițel...

Finea luptei navale, Pacea și urmările.

Lupta navală dela Jiu prin îndurarea sf. Anghel a luat sfârșit. Încercarea marelui bărbat de stat Tătărescu a succes și armistițiul s'a semnat de părțile beligerante pe bordul I. P. după semnarea unui papricaș săcuesc a făcut să stelească ochii celor păpători. Roadele armistițiului?: Se pare că Mico-

doman să fi renunțat de a mai uza de submarin, la ce comunicatele lui Dumas tatăl sunt atât de dulci și de fluente încât lumea își închipue că părintele a și ajuns la brâu albastru. Insuflețirea lui Temistocoloață auzind că va fi chemat la banchetul de zece mil primari la București e tot atât de mare ca și indignarea ce-l cuprind că unificarea cu regatul nu e înfăptuită încă, și cerut pe „radiotulifon” să-i se dea în întreprindere linia Petroșeni-Târgu-Jiu spre

edificare. Bălănimilcar și Timocălniceanu vor pune în lucru mașinile de „sprengălit” și își vor vîrsa toată știința importată în vara aceasta dela băile din țara „Ghermanului”. Drăgăntuțescu va finanța mersul lucrărilor și de sub mașina de cvarț a razelor ultraviolete pe măsură cei va crește părul în ceafă va da drumul milioanelor.

Doctorul Olargentoiianu la o întrunire a șefilor de partide înfrânte și declarat nemulțumit cu Regia monopolurilor de tutun, fiindca au aplicat atâtea domnișoare în lucru care îndeasă târgările prea aspru așa încât nu se pot trage, cu „keziciocolom” și încheiat ședința. Bratu explică proverbe lui Dionistomanescu. Domaniasicescu văzându-și cuibul liric alcătuit nu se mai trudește cu melofobii. Filip a dat mâna cu Goga peste apă Teleajenului. Toți par a fi mult uniți. Năpăstuiți par a fi numai discipolii lui Conius, care au fost complect exclusi dela oala cu zăr și doctorul Salcă a fost scos din pită de Dnul Grubeș.

Se speră că linia ferată Petroșeni-Târgu-Jiu va fi repede terminată. Niculiță va putea fi numit ministru al comunicațiilor iar harnicul Amoscanus avansat la rangul demecanic cu hajărul Dobronuțu, părăsit de muză, vor străbate cei dintâi pasul Surducului cu „grandi treni expres”. Și moțul de mare speranță Scrob avanjelit la rangul de plutonier la poliție va juca hora înfrântirei în anul ce vine în fața hotelului de lux Chiriteșcu din T. Jiu.

Tâlc.

Bat-o sfinții de fabrică
Că făcut sticla prea mică
Iar crâșmarii ducă-i dracu
Ar lua banii cu sacu
Pentru rachiul de cel acru
Pe Calici să-i țină Sfântul
Căci bea de udă pământul
Și tot le e uscat gâju!

Imprimeate administrative

pentru primării, și alte oficii publice, se găsesc
ori și când în depozit la

Tipografia Săteanului

:- SALIȘTE (jud. Sibiu), precum și la :-

„Librăria Săteanului”

:- SIBIU, Strada Regina Maria No. 1. :-

**TIPĂRITURILE CARI SE AFLĂ IN DEPOZIT ȘI SE POT COMANDA IMEDIAT, RAMBURS SAU IN CONT,
SUNT URMĂTOARELE:**

1. Atestat de dare (și esti-
mare)	lei	.70
2. Certif. de indentitate lei	.30	
3. Legit. de călătorie	lei	.27
4. Inventare	lei	.70
5. Conscrierea cauzului de
moarte	lei	.70
6. Contracte	lei	.40
7. Rug. de întabulare. lei	.40	
8. Fileră de înmânare lei	.27	
9. Citațiuni	lei	.27
10. Extras din registrul stării
civile pentru nașteri	.40	
11. Extras din registrul stării
civile pentru căsătorii	.40	
12. Extras din registrul stării
civile pentru morți	.40	
13. Procese verbale.	.40	
14. Conscrierea lucrului comu-
nal public	1.—	
15. Carte principală a lucrului
comunal public	1.—	
16. Conscrierea aruncului co-
munal	1.—	
17. Carte princip. a aruncului
comunal	1.—	
18. Tabela arunc. comun. 1.—		
19. Chitanțe	.27	
20. Contra-chitanțe	.27	
21. Registrul p. vizitat carneia
100 file legat.	.38.—	
22. Cit. p. solvirea dării	.27	
23. Exibite p. primării.	1.40	
24. Indexe	1.40	
25. Intinerar	.70	
26. Jurnal de casa (coala din
afară)	1.40	
27. Jurnal de casă (coala din
întru)	1.40	
28. Tabloul membrilor consiliu-
lui comunal	.40	
29. Tabloul membrilor consiliu-
ui comunal	.40	
30. Protocol despre cercetarea
mortului.	.30	
31. Bilete de vite (cu autoriza-
ție de vânzare).	.30	
32. Cetăți și oficii își mai pot procura, dela „Librăria
Săteanului”, — pe lângă prețurile cele mai moderate, — toate
articoale de birou ca: hârtie concept și velină, creioane,
cerneală, penițe, gumă, liniale, călimări, tampoane etc. etc.		
33. Contract de donațiune	.50	
34. Decl. către percept.	.27	
35. Proces verb. p. căsăt.	.70	
36. Cerere de radiare	.70	
37. Act de radiare	.40	
38. Tablou nominal lunar des-
pre născuții vii din comună
(statistică)	.40	
39. Tablou nominal lunar des-
pre căsătorii din comună
(statistică)	.70	
40. Tablou nominal lunar des-
pre despărțirile dia comună
(statistică)	.40	
41. Tabl. nom. lunar despre morții
din com. (statistică)	.40	
42. Stat nominal pentru sala-
riile funcționarilor	.70	
43. Proces verbal de desbatere.
împreună cu sentință (jude-
cată) pentru ori-ce contrav ce
se pretract. la preturi	.70	
44. Proces verb. p. clădiri	.70	
45. Publicațiune pentru ține-
rea târgurilor	.27	
46. Certificat pentru vânzarea
de lemne	.27	
47. Plenipotență	.27	
48. Atestat de prețuire	.27	
49. Obligațiuni	.27	
50. Reg. special p. impozit pe
lux și cifra afacerilor	.40	
51. Declar. p. plătirea împ. pe
lux și cifra afacerilor	.40	
52. Citate de judecată.	.27	
53. Proces verbal p. caz de
moarte fără avere	.27	
54. Atestat oficios p. primării
despre concluzele aduse în
consiliul județean	.40	
55. Cvită de ștergere	.27	
56. Publicațiune pentru vestirea
căsătoriei	.40	
57. Carte de poștă p. primării
(coală dublă)	.70	
58. Invoie p. căsătorie	.27	

Onor primării și oficii își mai pot procura, dela „Librăria Săteanului”, — pe lângă prețurile cele mai moderate, — toate articoale de birou ca: hârtie concept și velină, creioane, cerneală, penițe, gumă, liniale, călimări, tampoane etc. etc.

In curând vor apărea calendarele

„Calendarul Calicului” pe 1923.

... si ...

„Calendarul pentru toți” pe 1923.

ambele sunt provăzute cu consemnarea exactă a târgurilor după luni și după alfabet, cu sărbătorile însemnate cu roșu, cu poșta, telegraful, telefonul, cu o parte literară datorită celor mai buni scriitori și cu o mulțime de chipuri.

Se pot comanda de pe acuma la „Librăria Săteanului” Săliște.

A V I Z

**Aduc la cunoștința o-
nor. public că am des-
chis un atelier de pe-
frarie cruci și monu-
mente funebrare din
: diferite calități de :
peatră. Cu prețuriile
cele mai ieftine.**

**1—2 INVĂȚĂCEI se pri-
mesc la frânzelăria de
lux a lui D Ü M I T R U
H A N C I U SĂLIȘTE
— Str. București.**

A V I Z

**Din cauză de expatri-
ere la America vând,
prăvălia cu tot aran-
jamentul și marfa.
Birou și magazin agr.
Sebeșul-Săsesc Reg. Ferd. 3.**

Cetiți și

răspândiți

„PUIUL CALICULUI”

BANCA CENTRALĂ

pentru industrie
și comerț s. a. CLUJ

Filiala Sibiu

primește DEPUNDERI PE LIBEL totdeauna pe lângă cel mai urcat procent de interes.

Cereti: prospecte, oferte și deslușiri.

CAPITAL SOCIAL:
Lei 50.000.000

FOND DE REZERVĂ:
cca Lei 17.000.000

Face tot felul de afaceri bancare și industriale.

EXPORT - IMPORT

Primesc DEPUNDERI PE LIBEL totdeauna în cele mai favorabile condițiuni și:

BANCA CENTRALĂ Filiala ALBA IULIA

BANCA CENTRALĂ Filiala ARAD

BANCA CENTRALĂ Filiala BISTRITĂ

BANCA CENTRALĂ Filiala HATIEG

BANCA CENTRALĂ Filiala ORADEA-MARE

BANCA CENTRALĂ Filiala SIBIU

BANCA CENTRALĂ Filiala TURDA

BANCA CENTRALĂ Filiala CLUJ

Str. Regina Maria 6

SECTIA AMERICANĂ, care se află atât la centrală cât și la singuraticele Filiale, primește Dolari, cecuri și drafturi spre incasare.

FRATILOR! Adresați-vă cu încredere către **BANCA CENTRALĂ FILIALA SIBIU**, unde se află „**Sectia Americană centrală**”, de unde veți primi totdeauna îndrumările de lipsă gratis și fără amânare.

Sprijiniți cu toții Banca Centrală!

C-E-R-E-T-I!

Apare în curând și costă exemplarul Lei 6·50 plus 1 leu pentru poștă. Comenziile se primesc de pe acumă. Înainte prin poștă.

Dacă vreți să vă tăvăliți de râs

Calendarul Calicului 1923